

คดีเกี่ยวกับการกระทำละเมิด

ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายกำหนดไม่อาจอ้างได้ว่าเมื่อไม่มีกฎหมายห้ามกระทำการสิ่งใดไว้ ย่อมมีอำนาจกระทำการสิ่งนั้น ดังนั้น การที่เทศบาลตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อใช้เป็นค่าเบี้ยประกันภัยรถยนต์และเบิกจ่ายเงินเป็นค่าเบี้ยประกันภัย จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อ ๑๖ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ แม้วารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะบัญญัติรับรองความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและไม่มีกฎหมายใดห้ามมิให้เทศบาลจัดให้มีประกันความเสียหายรถยนต์ของทางราชการก็ตาม แต่เมื่อไม่มีกฎหมายกำหนดให้กระทำได้จึงไม่สามารถอ้างบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายได้ แต่การที่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องดำเนินการตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อใช้ในกรณีดังกล่าวโดยมีเจตนาที่จะป้องกันปัญหาการใช้เงินงบประมาณ อีกทั้งเข้าใจว่ากฎหมายมิได้ห้ามเด็ดขาดและให้เป็นดุลยพินิจว่าจะทำหรือไม่ก็ได้ และสภาเทศบาลและผู้ว่าราชการจังหวัดได้พิจารณาอนุมัติโดยไม่ทักท้วง จึงเป็นการกระทำโดยเชื่อโดยสุจริตแม้เป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่อและก่อให้เกิดความเสียหายต่อเทศบาลอันเป็นการกระทำละเมิดแต่มิใช่ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือจงใจที่เจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวจะต้องรับผิดชอบต่อหน่วยงานต้นสังกัดแต่อย่างใด

(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดหมายเลขแดงที่ อ.๖๘๖-๖๙๐/๒๕๕๖)

การที่คณะกรรมการจัดซื้อโดยวิธีพิเศษ ดำเนินการจัดซื้อที่ดินโดยไม่มีราคาประเมินที่ดินของทางราชการและราคาที่เคยมีการซื้อขายที่ดินกันจริงมาเปรียบเทียบและไม่ได้ติดต่อกับเจ้าของที่ดินโดยตรง แต่ได้พิจารณาจากใบเสนอราคาที่ได้รับมาจากเจ้าหน้าที่พัสดุ การจัดซื้อที่ดินจึงเป็นการดำเนินการโดยไม่ชอบด้วย ข้อ ๒๐ และข้อ ๔๐ วรรคหนึ่ง (๕) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๕ และเมื่อราคาที่ดินที่ซื้อมามีราคาสูงกว่าราคาสูงสุดที่ซื้อขายในท้องตลาดที่อยู่ในเขตพื้นที่เดียวกัน พฤติการณ์ถือได้ว่าเป็นการจงใจฝ่าฝืนต่อระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการที่ต้องจ่ายเงินซื้อที่ดินในราคาที่สูงกว่าปกติ อันเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง คณะกรรมการจัดซื้อโดยวิธีพิเศษซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดหมายเลขแดงที่ อ.๗๖๑/๒๕๕๖)